

АКАТИСТ ПРЕПОДОБНОЈ КСЕНИЈИ РИМЉАНКИ
24. јануар / 6. фебруар

Кондак 1.

Теби, изабраној слушкињи Господњој, која си странствујући далеко од дома свога стекла велику славу у оба света, и земаљском и Небеском, и примила од Господа неувенљиве венце славе, молитвени вапај упућујемо: Нека се чиста и Боготкана душа твоја заузме за нас грешне код Господа, да се смилује на нас, и да нам подари опроштај грехова, како би могли да ти радосно кличемо: Радуј се, преподобна Ксенија, помози да и ми постанемо странци у овоме свету!

Икос 1.

Творац Ангела и Господ учини да ти, предодобна Ксенија, иако беше знаменита и богата, више заволиш Небеске лепоте, него богатство земаљско. Ти заволе Господа Исуса Христа оном неисказаном љубављу коју многи не разумеју, све богатство и славу презре, напусти родитељски дом, и отиде у далеке земље да будеш странац свима, Господа ради. А премудри Господ преко тебе устроји једну дивну монашку обитељ којом ти премудро управљаше и за Царство Небеско припремаше. Зато те овако величамо:

Радуј се, украшени храме девствености!
Радуј се, јер си због Господа Христа странтовала овим светом!
Радуј се, јер си се Бесмртном Женику добротом увестила!
Радуј се, јер си се Господу Христу предала свим бићем својим!
Радуј се, јер си душом била окренута само ка Небеском Царству!
Радуј се, јер си радосно побегла од сујете овога света!
Радуј се, јер си сласти његове презрела!
Радуј се, јер си се молитвом Анђелима уподобила!
Радуј се, јер си као кошута извор у Господу Христу даноноћно тражила!
Радуј се, преподобна Ксенија, помози да и ми постанемо странци у овоме свету!

Кондак 2.

Отац твој беше римски сенатор, и исповедаше свету Православну Веру. Бог му подари само једно чедо, тебе, света Ксенија, и он ти даде на крштењу име Евсевија. Видећи да ће у теби да се изроде све хришћанске врлине, јер беше благочестива и кротка од малена, он радосно кличаше: Алилуја!

Икос 2.

Када ти, света Ксенија, одрасте у лепу и умилну девојку, родитељи твоји зажелеше да те удају. Један великаш пожелe да будеш супруга његовог сина и он те затражи од родитеља твојих. А ти, нежна птицо небеска, у души својој скриваше намеру да се увестиш Господу Христу, Кома си срце своје од детињства подарила. Зато ти овако кличемо:

Радуј се, јер си у вери и побожности рођена!
Радуј се, јер си Христовом речју од детињства храњена!
Радуј се, јер се ниси преуносила господством својим!
Радуј се, јер временог женика ниси пожелела!

Радуј се, јер те је рука Господња ка спасењу водила!
Радуј се, јер си Живот Вечни наследила!
Радуј се, Богомудра лепото рајска!
Радуј се, украшена звездо Небеска!
Радуј се, невесто Најлепшег Женика у свим световима!
Радуј се, преподобна Ксенија, помози да и ми постанемо странци у овоме свету!

Кондак 3.

И родитељи твоји, света Ксенија, одредише дан венчања, у који ћеш поћи постати невеста земаљска. А ти не смејући да им кажеш да не желиш да пођеш за никога на овоме свету, јер би те тада силом натерали на брак, мољаше Бога да ти помогне да останеш чиста девица кроз сву вечност, са сузама Му вапијући: Алилуја!

Икос 3.

Ти, света Ксенија, имаше две слушкиње, које су ти од детињства верно служиле. И рече им оно што ти беше на души, да си срце своје од младости предала Бесмртном Женику, Господу Исусу Христу, и да си за Њега спремна и живот да положиш. А оне кад то чуше, зарекоше се на љубав и веру према теби, јер и оне носиле Господа Христа у срцима својим, и ви се договористе да напустите родитељски дом. Дивећи се љубави вашој ка Господу Христу, овако ти говоримо:

Радуј се, обрадована од неисказане Небеске љубави!
Радуј се, јер душа твоја беше Христолика!
Радуј се, јер си закон Божији у срцу уписала!
Радуј се, јер си душом ка Божанском пристаништу тежила!
Радуј се, јер си се благој Божијој вољи предала!
Радуј се, јер си се чиста и чедна Господу Христу уневестила!
Радуј се, дивна невесто у Царству Небеском!
Радуј се, бесмртна Христова голубице!
Радуј се, Божански покрове свима немоћнима!
Радуј се, преподобна Ксенија, помози да и ми постанемо странци у овоме свету!

Кондак 4.

Од тога дана ви се одлучисте на чист и Богоугодан живот. И ти, света Ксенија, преко верних слушкиња својих тајно од родитеља раздаваше сиромашнима све што имаше: злато, сребро и друге скупочене стари. А и оне раздаваху течевину своју, спремајући се за добровољно сиромаштво Христа ради, кличући од радости: Алилуја!

Икос 4.

И пред само венчање, ти се, света Ксенија, са слушкињама својим преобуче у мушку одећу, и ноћу напусти родитељски дом, па прекрстивши се, овако говораше Господу Христу: “Сине Божији, Ти буди са нама, и кажи нам пут којим да идемо, јер љубави Твоје ради, остављамо дом и све с њим, Тебе желећи и Тебе тражећи као јелени горске изворе. Ти нам буди Вођа и Руковођа до краја живота.” А ми, тако чврсто везани за овај свет, теби, странкињи Христа ради, плетемо овакве песме љубави:

Радуј се, јер си ради љубави ка Господу Христу свет презрела!
Радуј се, јер си родитељски дом Христа ради оставила!

Радуј се, јер љубав твоја ка Господу Христу беше неизмерна!
Радуј се, јер си истину Његову заволела!
Радуј се, јер се кроз тебе пројави дивно милосрђе према сиромашнима!
Радуј се, јер си делима својим Царство Небеско задобила!
Радуј се, смерна овчице стада Христовог!
Радуј се, мислени славује рајски!
Радуј се, похвало девственица!
Радуј се, преподобна Ксенија, помози да и ми постанемо странци у овоме свету!

Кондак 5.

Напустивши дом, ви путовасте плачући и радујући се. И ти, света Ксенија, слушкињама својим овако говораше: “Одсада ћете ви бити сестре моје и госпође моје, и ја ћу вам служити у све дане живота мога. Спасевајмо душе своје, јер Господ је рекао да свако ко остави кућу, или оца, или матер, или земљу, имена Његовог ради, примиће сто пута онолико, и добиће Живот Вечни. Зато Га непрестано славимо песмом: Алилуја!”

Икос 5.

Дошавши до обале мора, ви седосте на лађу која плови за Александрију, а одатле отпловисте до острва званог Коа. И ту пронађосте једну усамљену кућу, у којој се поново обукосте у женске одежде, благодарећи Богу што вас је без великих искушења довео на то место. И отада ви почесте непрестано да се молити Богу, припремајући душе ваше за сусрет са Бесмртним Жеником. А ми, недостојни, али ипак жељни Небеског благослова твога, света Ксенија, овако ти кличемо:

Радуј се, светла звездо на Небу Цркве Христове!
Радуј се, непорочна грлице Господња!
Радуј се, светла ластавице Небеска!
Радуј се, јер си странствујући по овом свету пронашла дворац Небески!
Радуј се, јер си благи јарам Христов на себе узела!
Радуј се, јер си тихо прошла кроз метеж овога света!
Радуј се, јер си свим бићем својим ка Господу Христа стремила!
Радуј се, јер си због непропадљивог богатства трулежно богатство презрела!
Радуј се, примеру љубави према Господу Исусу Христу!
Радуј се, преподобна Ксенија, помози да и ми постанемо странци у овоме свету!

Кондак 6.

Тада ти рече сестрама својим да никоме не говоре ко сте и одакле сте, да ни би родитељи твоји сазнали где се налазите. А ако неко пита за име твоје, ти им рече да те више не зову Евсевија, него Ксенија, што значи Странкиња. “Јер, ето, као што видите, ја странствујем у овом свету, оставивши дом и родитеље Бога ради. И да ли има лепше песме, и да ли је ишта слађе у животу, него са љубављу и радошћу појати: Алилуја!”

Икос 6.

Знајући да се саме не можете спасити, ти се, света Ксенија, са сестрама својим мољаше Господу да вам пошаље Богоугодна човека који би вас водио путем спасења. И када једном после молитве изађосте из куће, на обали угледасте једног часног старца у

монашким одежама, лица светлог као у Анђела. Ти притрча ка његовим ногама, са сузама га молећи да вам буде учитељ и путовођа ка Царству Небеском, па му исприча како сте побегле из далеке земље, да би Богу угодиле и душе своје спасиле. Зато ти овакве похвале узносимо:

Радуј се, јер ти је Бог чудесно подарио мудрог духовног учитеља!
Радуј се, светла светиљко ка Господу Христу окренута!
Радуј се, у дубине Божанства молитвом погружена!
Радуј се, лествице спасења нашега!
Радуј се, помоћи наша у невољама!
Радуј се, надо наша у незнању!
Радуј се, светлости наша у мраку овога света!
Радуј се, заштито наша од злих демона!
Радуј се, славо оних који се у монашком чину подвизавају!
Радуј се, преподобна Ксенија, помози да и ми постанемо странци у овоме свету!

Кондак 7.

Милостиви Господ Који о свему промишља савршено, посла у лицу тога светог старца, слугу Свога, презвитера Павла, игумана манастира светог апостола Андреја. И када га ти, света Ксенија, замоли да вас поведе са собом, он радо на то пристаде, а ви од превелике радости са сузама радосницама запевасте: Алилуја!

Икос 7.

Презвитер Павле вас доведе у град свој Милас, где ти, света Ксенија, од новаца који беше понела сагради малу цркву у част првомученика Стефана, а ускоро и мали девичански манастир, у коме сабра неколико девица. Ту вас све игуман Павле постриже у анђеоски монашки образ, где поче велики твој подвиг уподобљавања Господу Христу. Зато те овако величамо:

Радуј се, јер си пред Господом главу смерно приклонила!
Радуј се, предивна монахињо Христова!
Радуј се, јер душа твоја беше чврста у духовној борби као непотопива лађа!
Радуј се, јер си монашке завете савршено испуњавала!
Радуј се, јер си врлине душе своје усавршила!
Радуј се, јер си уздржањем тело умирила!
Радуј се, јер ревност и доброта твоја многе привеле спасењу!
Радуј се, росо која душе Небесима поји!
Радуј се, дрво које вечне плодове рађа!
Радуј се, преподобна Ксенија, помози да и ми постанемо странци у овоме свету!

Кондак 8.

Када епископ тога града усну у Господу, на његов престо би постављен игуман Павле, као достојан тога чина. И он видећи врлине твоје, света Ксенија, дође у манастир да те постави за ђаконису. Ти по скромности својој то дуго одбијаше, али када виде да је то воља Божија, послушно приклони главу Господу, и запева: Алилуја!

Икос 8.

Јер ти, света Ксенија, иако у телу живљаше, анђеоски живот водише. И мада си као сенаторска кћер у великим удобностима живела, ти си у манастиру проводила веома суров монашки живот, желећи да умртивиш све страсти у себи. Јела си сваки други или трећи дан, а некад и по целу седмицу ниси узимала храну. А и кад би јела, узимала би само мало хлеба, натапајући га сузама и посипајући га пепелом из кадионице. И све си то кришом чинила, једино су две сестре твоје из младости знале за тајне подвиге твоје. Зато ти приносимо ове похвалне речи:

Радуј се, јер беше силна у телесном уздржању!
Радуј се, јер си велики подвиг поста упражњавала!
Радуј се, јер си непрестаним бдењем тело умртвљивала!
Радуј се, јер си у молитвама безброј суза пролила!
Радуј се, јер си над сатаном велику победу извојевала!
Радуј се, јер си даром чудеса украшена!
Радуј се, јер си странствовањем својим Рај пронашла!
Радуј се, јер си достојну награду на Небу за труде своје добила!
Радуј се, реко чудесних исцељења!
Радуј се, преподобна Ксенија, помози да и ми постанемо странци у овоме свету!

Кондак 9.

Ти си на молитви знала стајати по целу ноћ, а некад би од вечери до зоре клечала на коленима, са сузама молећи Господа да те удостоји Царства Небеског, да у души твојој васпостави лик и обличје Своје, које је грех унаказио, како би чиста и невина, као Анђели, стала пред Њега и запевала: Алилуја!

Икос 9.

Када би Анђели могли да нам говоре о врлинама и подвизима твојим, да ли би могли да све искажу, јер си ти, света Ксенија, њих у свему подражавала. Нити си се икада љутила, нити се била сујетна због порекла свога, лица увек смерног, погледа скромног, тела изможденог постом, и увек чистог и спокојног срца. До кончине своје си помагала страдалницима, грешнике си милостиво ка Господу приводила и заведене на пут покајања враћала. И одећа твоја је била сва у ритама, а ти си се сматрала и њих недостојна, имајући очи упрте само ка Женику своме Господу Христу. Зато те величамо овако:

Радуј се, јер си постом телесне страсти умрвила!
Радуј се, јер си подвиге своје од других крила!
Радуј се, јер си душу молитвама охристовила!
Радуј се, јер си стекла златна крила врлина!
Радуј се, јер си њима у Небеске висине узлетела!
Радуј се, јер си многе на подвиг спасења животом својим привела!
Радуј се, јер свето име твоје монахиње са поносом и данас носе!
Радуј се, јер молитвама својим подижеш пале!
Радуј се, тихо пристаниште онима који плове пучином животног мора!
Радуј се, преподобна Ксенија, помози да и ми постанемо странци у овоме свету!

Кондак 10.

Мудро пловећи животним морем и благоразумно руководећи спасењем монашког стада свога, света Ксенија, када осети да ти се приближава земаљска кончина, ти поче да вршиш последње припреме за сусрет са Жељеним Жеником, Коме си још радосније клицала: Алилуја!

Икос 10.

Ти тада сазва у цркву све сестре да се опростиш од њих, захваљујући им за несебичну љубав коју су имале према теби, света Ксенија, молећи их смирено да се моле за тебе грешну и недостојну блага Небеских. А оне када то чуше, ударише у велики плач, тугујући што их остављаш сироте и саме. И нама окамањеним од безбројних греха, ипак теку сузе молчанице, и ми ти тихо и радосно појемо:

Радуј се, јер си Господу у свему угодила!

Радуј се, јер си стекла савршено смирење!

Радуј се, јер си за сву вечност Господу Христу себе принела!

Радуј се, јер си у души својој Христа изобразила!

Радуј се, јер се непрестано молиш за грехе наше!

Радуј се, сигурно спасење верних!

Радуј се, изворе воде живе!

Радуј се, чуварко смерних монаха и монахиња!

Радуј се, цвете који не може да увене!

Радуј се, преподобна Ксенија, помози да и ми постанемо странци у овоме свету!

Кондак 11.

Поздравивши се са сестрама, замоли их да те оставе саму како би се помолила Богу. Па онда клече и са страхом, али и са великом надом благодари Господу за све, молећи Га да погледа невесту Своју која Му је целог живота служила, и крстолико легавши на под цркве заврши велику животну битку своју са радосном песмом на уснама: Алилуја!

Икос 11.

А када душа твоја напушташе тело, сину силна светлост као муња и из цркве ислажаше диван миомирис. И када сестре сазнадоше да си се преставила, уђоше са великим плачем и сузама. И тада се на небу изнад цркве појави венац од звезда са Крстом у средини, сјајнији од сунца, који свима потврђиваше да си угодила Господу и да си убројана међу свете. Зато те и ми овако величамо:

Радуј се, јер си чудесно Господу душу предала!

Радуј се, јер се знамење Крста при кончини твојој на небу појави!

Радуј се, јер те и звезде небеске огласише светом!

Радуј се, верна невесто Христова!

Радуј се, јер молитвама свијим море страсти наших потапаш!

Радуј се, јер си мудро управљала лађом спасења!

Радуј се, кладенче премудрости Божије!

Радуј се, јер си благодат исцељења од Бога задобила!

Радуј се, јер си венчани прстен од Христа Женика на Небесима примила!

Радуј се, преподобна Ксенија, помози да и ми постанемо странци у овоме свету!

Кондак 12.

Епископ Павле чувши за кончину твоју и за чудесно јављање Часног Крста изнад манастира твога, света Ксенија, са силним народом дође да тело твоје предају мајци земљи. Сви који имаше неку болест, када су пришли кивоту твоме, одмах су били исцељени, и са осталим народом су радосно клицали Богу, Који те је тако силно прославио: Алилуја.

Икос 12.

И тек када једна од сестара која са тобом дође из Рима би при кончини својој, остале сестре је замолише да им открије тајну о теби, света Ксенија. И она им онда исприча да си ти била сенаторског рода, угледна и богата и да су хтели да те удају, али да си ради Господа Христа све оставила, и странствујући по овоме свету, ту тајну сачувала до смрти, да би упловила у радост Царства Небеског. А оне још радосније због тога сазнања заблагодарише Богу што је у теби сакрио бесцени бисер који им је годинама осветљавао пут спасења. И ми ти захваљујемо за дивно житије твоје, и за молитве којим нас спасаваш, појући овако:

Радуј се, тиха пучино блаженства Божијег!

Радуј се, мирисна Небеска ливадо!

Радуј се, јер са Анђелима непрестано Бога славиш!

Радуј се, јер си душу уневестила Господу Христу!

Радуј се, јер си мудрим девојкама прибројана!

Радуј се, кротка послушнице завета монашких!

Радуј се, јер си достигла оно што си једино у животу желела!

Радуј се, јер си Господа Христа волела љубављу која се не може исказати!

Радуј се, јер је Небеско кандило стално горело у срцу твоме!

Радуј се, преподобна Ксенија, помози да и ми постанемо странци у овоме свету!

Кондак 13.

О, света Ксенија, странкињо Христа ради на овој тужној Земљи, почуј молитвени глас наш који ти са љубављу упућујемо и принеси га твоме и нашем Господу, како би се смиловао на нас, и истргао из канци овога света, и као тебе, учинио странцима у њему, да би једнога дана постали домаћи у Царству Небеском, где непрестано сав хор Светих и Анђела поју: Алилуја!

(Овај кондак се чита три пута, а затим поново Икос 1. и Кондак 1. па онда молитва, на крају.)

Молитва

О, света Ксенија, ти си по неисказаним путевима Божијег промисла на чудесан начин пошла оном узаном и стрмом стазом спасења, која кроз уска врата води у бескрај Божијег блаженства, и тајанственим подвигом својим све замке које поставља непријатељ спасења нашег успешно си прошла и ушла у златоткани Небески дворца, где те радосно дочекаше мудре девојке Христове. Да, ти си странствовањем својим по овој несрећној и грехом окованој Земљи, напунила кандило своје миомирисним уљем врлина и благодати, и спремно си дочекала љубљеног Женика свога, Који ти је даривао најскупљи прстен у свим световима, којим си отворила врата Вечног Живота у Царству Небеском. О, благо души твојој, благо бесмртноме бићу твоме!

А ми, као сирочићи који стоје пред вратима богатога дома и чекају хоће ли им господар уделити коју мрвицу са трпезе своје, чекамо пред бескрајем милости твоје, да чујеш наше немуште и неуке речи хвале, теби упућене, па да и нама уделиш коју мрвицу Небеске благодати, која ће нас из мртвих подићи, и ка спасењу повести. Јер ми, деца са краја Века, ослабљени и раслабљени за све што се вера и духовни живот зове, ни не знамо како се истински иде ка Богу, како Му се уподобљава. Знамо ми да треба живети по Еванђељу, да треба љубити Бога и ближње као себе самога, али свакога дана и трена увиђамо кроз безброј падова и немоћи, да то не успевамо. На уснама кажемо да љубимо Бога, а не би да се одрекнемо ничега из овога тако варљивог и залудног света Њега ради, као што си ти учинила. Хвалимо се како љубимо брата свога, а ни једну реч прекора, ни када смо заиста криви, не можемо да претрпимо од никога, ни од најрођенијег. Одмах се наш горди господар у души срди, и ако и оћутимо на неку тежу реч, у себи поведемо тешки мислени рат против онога ко нам је то рекао, макар и са правом. А да не причамо какви смо лицемери према телу своме и прохтевима његовим, како му угађамо, као да је оно вечно и непропадљиво, а не душа, која чека, шћућурена негде у њему, не би ли се и ње сетили, не би ли и њој уделили коју мрвицу, да не замре занавек.

Зато те молимо, подвижнице и Странкињо Христова, да нам пошаљеш бар мало оне истинске хране духовне, оне воде живе од које се не жедни, која ће у нама учинити чудо, и преобратити нас у истинске борце Христове. Борце који ће храбро, и по цену стотина смрти да се упусте у тешку и крваву борбу са свим непријатељима спасења нашега, и оним видљивим, а поготово са оним невидљивим. Нека благодат Божија коју би ти послала у нас, чинила оно што је потребно, оно што ће нас пробудити из смртног сна, па да још ово мало времена што нам је преостало, послужимо и Богу и ближњима. Онда ћемо се можда и моћи понадати да ће Господ погледати на нас, да нам неће рећи да нас не познаје када станемо пред лице Његово. О, да не би то доживели, мајко наша, света Ксенија, ево, дајемо ти себе, посети нас молитвама својим, и направи Божанског реда и поретка у нама, па да једнога дана, када се преселимо одавде у светлост Царства Небеског, макар као последњи, од радости ускликнемо, заједно са свима Светима и са свима Анђелима, неућутну песму свемира: Свет је Отац, Свет је Син, Свет је и Дух Свети, пуни су Небо и Земља величанства славе Твоје, Тројични Господе, од сада и у све векове векова. Амин.

Акатист написао: Мирко И. Нанић